

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת חיי שרה
שנת תשפ"ה

גליון
פ"ג

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

האפענונג און שטארקייט

ברוך ה' אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן, דער רבי לאזט נישט א מענטש זאל זיך פארלירן, דער רבי לייגט אריין אין אונז א שטארקע אמונה מען זאל בעטן דעם אייבערשטן מיט זיך טרען, נישט מיט זאלציגע טרען, מען האט געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן, מיט האפענונג אז דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן און שיקן א גאנצע רפואה.

נעכטן נאכט רופט מיר זיין ווייב פראגען וואס זי זאל טון, האב איך איר געזאגט, זי זאל גיין צו איר מאן, זי זאל אים אריינזאגן עטליכע מאל אין אויער: "דו ביסט געזונט!" "דו גייסט זיין געזונט!" אפילו ער איז פארשלאפט - הערט ער יעדעס ווארט וואס מען רעדט צו אים.

שפעטער רופט זי צוריק און דערציילט מיר אז זי האט דאס געטון, און גלייך האט זי געזען ווי ער הייבט זיך אן ריקן, האב איך איר געזאגט: "זאגט עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל, ווייל ער הערט יעדעס ווארט!"

היינט אינדערפרי האט ער זיך שוין אויפגעוועקט און מען האט שוין געקענט רעדן צו אים, ער האט נאכנישט געקענט רעדן ווייל ער האט נאך געהאט דעם רעספערעטאר אין מויל, אבער זיין שווער האט מיר געבעטן איך זאל רעדן צו אים אויף ספיקער, האב איך אים געזאגט: "דו ביסט געזונט, דו גייסט זיין געזונט, דו גייסט שוין ארויס פון שפיטאל", ברוך ה' פריער הער איך שוין די גוטע נייעס אז ער איז שוין אראפ פון די רעספערעטאר און זיין מצב ווערט בעסער און בעסער.

וואס האט אים געגעבן כח זיך צו שטארקן צו קעמפן זיין קרענק? - די גוטע ווערטער וואס מען האט אים געגעבן!

ווען א מענטש הערט די ווערטער: "דו ביסט געזונט, דו גייסט זיין געזונט, דו קענסט, דו גייסט קענען, פרויביר נאכאמאל דו גייסט קענען", געבט דאס אריין אין אים א האפענונג זיך נישט לאזן פאלן.

אינדערפרי ביז פארנאכטס האבן זיי געדרייט דעם אייזן. נאך צען יאר זענען די מענטשן געוואויר געווארן אז עס איז געווען א ליגנט, אינדרויסן איז נישטא קיין ווייץ, עס קומט נישט ארויס קיין מעל, זיי האבן אומזיסט געדרייט דעם אייזן פאר גאנצע צען יאר! זענען זיי געווארן זייער אנטוישט און צעבראכן, ביז זיי זענען דערפון קראנק געווארן און געשטארבן.

זעט מען פון דעם, ווי לאנג א מענטש ווייסט 'איך טו עפעס אויף', 'איך בין עפעס ווערד', עס גייט אריין ווייץ און עס קומט ארויס מעל, האט ער כח צו דרייען אן אייזן צען יאר, אבער ווען דער מענטש ווערט געוואויר אז ער האט סתם געדרייט מיט די האנט און גארנישט אויפגעטון, קען ער פון דעם אליינס שטארבן.

מלמדים און לערערנים קומען - טאג אין טאג אויס - אין חדר און אין שולע, עס גייט אריבער נאך א טאג, נאך א וואך, נאך א חודש און נאך א יאר, דארפן זיי וויסן: וואס טו איך? - איך לערן מיט אידישע קינדער, איך גרייט אן אידישע קינדער זיי זאלן לעבן מיט די תורה וועג, זיי זאלן לעבן דעם אייבערשטן וועג.

אויב מען ווייסט דער כלל, איז מען פרייליך, גוטמוטיג און מען האט כח אויפצובויען די קינדער, און זיי געבן גוטע ווערטער.

אריין בלאזן א האפענונג אינעם פאציענט

א אינגערמאן פון שטעטל האט געהאט אז אפענדיקס רחמנא לצלן, די חברה הצלה האט אים אריינגעפירט אין שפיטאל, מען האט אים געמאכט אן אפעראציע און אלעס איז ברוך ה' אריבער פין, ביז דער דאקטער האט באמערקט אז זיין אטעם כאפט זיך נישט געהעריג צוריק, זיינע לונגען זענען אנגעלייגט וכו', האט מען אים געדארפט ארויפלייגן אויף א רעספערעטאר אין איי סי יו, ער איז נעבעך געליגן אין שפיטאל פארשלאפט, ער האט געדארפט גרויס רחמי שמים.

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת חיי שרה שנת תשפ"ג לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

וויסן דאס חשיבות פון מחנה זיין אידישע קינדער

ברוכים הבאים בשם ה' אלע חשובע מחנכים, מלמדים און אלע וואס זענען עוסק אין די הייליגע ארבעט פון 'חינוך הקלדים', מחנה זיין אידישע קינדער.

איך אייל זיך יעצט צו פארן באזוכן די תלמוד תורה אין קרית יואל, וועל איך יעצט נאר רעדן אפאר ווערטער וואס איז זייער וויכטיג צו וויסן.

די וויכטיגסטע זאך וואס א מלמד דארף וויסן פדי צו קענען מצליח זיין איז: ער זאלן וויסן ביי זיך וואס טו איך, און וואס איז מין ארבעט.

ווען מען ווייסט דאס חשיבות פון מחנה זיין אידישע קינדער, דאס חשיבות פון אויפבויען אידישע קינדער, דאס חשיבות פון לערנען מיט קינדער די הייליגע תורה, די הייליגע אמונה, די הייליגע אלף בית און עברי, די הייליגע דאווענען, און אזוי ווייטער, איז זייער גרינג די ארבעט.

איך דריי נישט אן אייזן אומזיסט

איך האב אמאל געליינט א מעשה וואס האט פאסירט אין רוסלאנד. די רוסן האבן איינגעשפארט מענטשן אין תפיסה, זיי האבן געהייסן די מענטשן זיי זאלן ארבעטן אין תפיסה, זיי זאלן א גאנצן טאג דרייען גרויסע מילשטיינער, דאס איז זייער א שווערע ארבעט, מען האט זיי איינגערעדט אז אינדרויסן לייגט מען אריין אינעם מיל ווייץ און דורכ'ן דרייען דעם אייזן קומט ארויס מעל. די מענטשן האבן געפאלגט, פאר גאנצע צען יאר האבן זיי געארבעט ביטער שווער, פון

דער אויסטערלישער כח פון א גוט ווארט

איך רעד יעדן טאג מיט מיין מאמע תחילי, האט זי מיר לעצטנס דערציילט א מוראדיגע מעשה. עס איז געווען א בחור וואס איז ליידיג געווען זייער נישט געזונט, דער אייבערשטער זאל אפהיטן, ער איז געבעה געליגן אין שפיטאל אין די איי סי יו אפטיילונג אין זייער א שווערע מצב, באהאפטן צו א רעספערעטאר מאשין, די דאקטורים האבן געזאגט לויט ווי עס זעט אויס הערט ער שוין נישט וואס מען רעדט צו אים.

דער אייבערשטער זאל העלפן עטץ זאלטס קיינמאל נישט דארפן זען וואס עס טוט זיך אין שפיטאל אין די איי סי יו אפטיילונג.

נאך מיין חתונה פלעג איך גיין איין מאל א וואך געכטיגן אין שפיטאל מיט חולי ישראל, מיט רשות פון מיין ווייב, נישט נאר מיט רשות, נאר זי פלעגט מיר בעטן איך זאל גיין, ווייל איר מאמע ארבעט ביי אן ארגעניזאציע וואס העלפט אין דעם געביט פון שיקן מענטשן צו איבער נעכטיגן מיט חולי ישראל, האב איך געזען אין די איי סי יו אפטיילונג ווי עס ליגן געבעה אידישע קינדער אויף בעטלעך איינס נעבן די אנדערע; עס איז זייער שרעקעדיג דאס צוצוזען.

למעשה האט דער אייבערשטער געהאלפן און ביז אפאר טעג האט דער בחור'ל געעפנט זיינע אויגן, ער האט זיך אנגעהויבן צו היילן, און ברוך ה' ביז א קורצע צייט האט מען זיך שוין אנגעהויבן גרייטן צו מאכן א סעודת הודאה.

האט דער בחור'ל געזאגט פאר זיין טאטע: איך וויל מען זאל רופן צום סעודת הודאה איינע פון די דאקטורים וואס ארבעטן אין יענע שפיטאל, ווייל ווען איך בין געליגן אין שפיטאל פארשלאפט, האב איך געהערט ווי אלע זאגן אויף מיר קלאר: "ער גייט עס נישט מאכן", האב איך נישט געהאט קיין טראפ כח אין מיר צו וועלן קעמפן מיין קרענק, ווייל איך ווייס דאך אז איך גיי סי יו עס נישט איבער לעבן, פלוצלינג האב איך געהערט ווי יענער דאקטער רופט זיך אן: "ער קען עס נאך מאכן, ער גייט זיך אויפוועקן, ער גייט עס איבער לעבן", זיינע ווערטער האבן מיר געגעבן כח און מוט צו וועלן קעמפן מיין קרענק, ענדליך הער איך ווי איינער געבט נאך האפענונג אויף מיר, האב איך (כמעט) טויטערהייט זיך געשטארקט צו קעמפן מיין קרענק, און אזוי בין איך געזונט געווארן און איך קען פראווען א סעודה הודאה!

די עלטערן האבן אנגערופן דעם דאקטער און אים איינגעליידיגט צום סעודת הודאה, ווען דער דאקטער איז געקומען האט זיך דער בחור אויפגעשטעלט און דערציילט זיין געשיכטע זייענדיג אין שפיטאל, און ער האט זיך אנגערופן צום דאקטער: "דו האסט געראטעוועט מיין לעבן! איך בין שוין געליגן כמעט טויט, אן קיין טראפ כח,

איך האב זיך צוגעהערט צו אלע שמועסן ווי אלע האבן געזאגט קלארע ווערטער: 'ער גייט עס נישט מאכן', איך האב שוין נישט געהאט קיין כח צו וועלן קעמפן מיין קרענק, פלוצלינג הער איך ווי דו זאגסט אז איך גיי עס יא דורכלעבן, דאס האט מיר געגעבן כח צו קעמפן מיין קרענק און אזוי האב איך זיך אויסגעהיילט!"

רופט זיך דער דאקטער אן: "זאלסט וויסן, איך האב עס אפילו נישט געזאגט פאר דיר... איך האב געהאלטן אויף דיר די זעלבע פון יעדן אז דו גייסט עס 'נישט' מאכן, ווייל לויט דיין מצב וואלסטו עס טאקע נישט געקענט מאכן! נאר נעבן דיר איז געליגן א צווייטער מענטש, אויף יענעם האב איך דאס געזאגט און דו האסט געמיינט אז איך מיין דיר, און דאס האט דיר געגעבן כח צו ווערן געזונט!"

אלע פאטייליגטע אינעם סעודת הודאה האבן זיך צעווייגט, ווייל זיי האבן געזען דער אויסטערלישער כח פון א גוט ווארט, וואס עס טוט אויף ווען מען לייגט אריין האפענונג אין א מענטש!

א האפענונג אין די תלמידים און אין זיך אליינס

די זעלבע זאך דארפן מלמדים און לערערנס טון מיט קינדער. איך האב קיינעם נישט גערופן אין חדר און אין סקול צו צעברעכן די קינדער, אדער צו אנטייטלען אויף א קינד 'דער קען נישט', 'דער טויג נישט' און 'דער איז גארנישט', אונזער ארבעט איז אויפצובויען די קינדער, אריין צו לייגן אין זיי א זיכערקייט: 'דו קענסט! און: 'עס איז גארנישט אז דו קענסט נישט יעצט, דו גייסט באלד קענען!'

אויב איז דא א קינד אין פתח וואס אלע זאגן אים: "דו וועסט עס נישט מאכן", "דו וועסט עס נישט מאכן", וועט ער עס אוןדאי נישט מאכן, ווייל אלע זענען אים מייאש פון ניצן זיינע כחות צו וועלן נאכאמאל פרובירן זיין גוט, אבער אויב דער מלמד אדער די לערערין זאגט: "דו וועסט עס יא מאכן", "דו קענסט יא", "דו ביסט יא", און ווען דער קינד ענטפערט: "איך קען נישט קאלערן", איז מען אים מחזק מיט גוטע ווערטער: "דו קענסט יא, מאך אזוי און מאך אזוי", "אוי דו מאכסט אזוי שוין", "דו ביסט אזוי גוט" - וועט ער צום סוף עס קענען מאכן.

אויך דארפן די מלמדים און לערערנס זיין שטארק ביי זיך אליינס: איך קען און יעדער וועט קענען, זיך נישט זעלבסט אראפ קלאפן 'איך בין גארנישט, איך טויג נישט אין מיין ארבעט', ווייל דעמאלט קען מען טאקע נישט מצליח זיין.

וואס איז די וויכטיגסטע זאך אין לעבן?

געדענקט וואס איז דער עיקר; דער עיקר איז אויפבויען די קינדער, יעדעס קינד זאל באקומען א גוט ווארט, יעדעס קינד זאל באקומען א

שמייכל, יעדעס קינד זאל באקומען א גלעט; דאס איז זייער געזונט פאר א קינד.

אלס קינד ווען מיין מאמע האט מיר געפליטערט נאכטמאל, האט זי מיר דערציילט א שרעקעדיגע מעשה, עד היום געדענק איך נאך די מעשה. עס איז געווען א שטאט וואס האט געוואלט געוואיר ווערן וואס איז די וויכטיגסטע זאך פאר א מענטשנס לעבן, האבן זיי גענומען אפאר הונדערט גויל'ישע בעיבי'ס פון שפיטאל, מען האט זיי אוועק גענומען פון זייערע מאמעס און אריין געלייגט אין א פארמאכטע בנן, מען האט זיי געגעבן עסן און אלע באקוועמליכקייטן דורך מאשינען, אן דאס ליבשאפט און ווארעמקייט פון א מאמע, מיט די צייט זענען אלע בעביס אויסגעשטארבן, ווייל זיי האבן נישט געהאט די גלעט און דאס ארום האלזן פון די מאמע!

איך שטעל זיך פאר אז די מעשה איז נישט אמת, אבער דאס איז אן אמת'ער משל. א קינד דארף זייער וויכטיג מען זאל רעדן מיט אים, אים געבן א גוט ווארט; דאס איז ביי אים נאך וויכטיגער ווי עסן און טרינקען.

ווען מען קומט אריין אין א שולע און מען זעט ווי עס טוט זיך, לערערנס קומען און גייען, די תלמידות האבן פאלדערס און ביכער, עס קוקט אויס ווי אלעס קלאפט - אויב איז נישטא דאך קיין הארץ, קיינער קוקט זיך נישט אום אויף די קינדער מיט הארץ, די קינדער באקומען נישט קיין גוטע ווערטער, קיינער זאגט זיי נישט: "דיינע שיד זענען שוין", "דיין האר איז שוין", "דיינע אויער רינגלעך זענען שוין", "ביסט אזוי צוקערדיג", - פעלט דער עיקר פון די שולע.

אפילו ביי אינגלעך וואס מען דארף נישט רעדן צו זיי פון די שיד און קליידונג, דארף מען אבער אויך געבן גוטע ווערטער, "ביסט אזא וואויל קינד", "ביסט אזא גוט קינד", "ביסט אזא טייער קינד".

עס געשעט גארנישט אויב א קינד כאפט נישט אויף דעם לימוד

טייערע מחנכים, איך בעט ענק זייער; עס קען זיין אז עס איז שווער צו הערן וואס איך גיי ענק יעצט זאגן, אבער הערטס וואס איך זאג ענק.

מען דארף טאקע לערנען מיט די קינדער אלע לימודים, מען דארף אנפילן דעם טאג, אבער אין ענקער קאפ זאלסט עטץ גוט וויסן 'אפילו אויב א קינד וועט נישט קענען רעכענען וועט גארנישט געשען!'

עס מיינט נישט אז מען זאל זיך נישט אנגרייטן צו לערנען מיט די קינדער, זיכער דארף מען אויסלערנען רעכענען, אבער שטילערהייט אין קאפ דארפט עטץ וויסן אז עס וועט גארנישט געשען ווען א תלמידה קען נישט רעכענען, דאס וועט איר גארנישט שטערן אויף נאך די חתונה.

איך דערמאן זיך ווען איינע פון מיינע שוועסטערס איז געווען קליין האט די מנהלת אנגערופן מיין מאמע זאגן: "דיין קינד קען נישט ארויפגיין קומענדיגע יאר צו די העכערע קלאס, ווייל מען האט שוין געענדיגט לערנען ווי אזוי מען רעכנט 'פלאס' און זי קען עס נאכנישט, זי כאפט נישט אויף אז איין עפל מיט נאך אן עפל איז צוויי עפלעך!" האט מיין מאמע געבעטן די מנהלת: "וואס גייט אייך אן אז זי ווייסט דאס נישט, זי שטערט נישט אין קלאס, זי איז נישט קיין מחזפת, לאזט איר מיטגיין מיט אלע מיידלעך," און די מנהלת האט טאקע צוגעהערט צו מיין מאמע און איר געלאזט מיטגיין מיט אלע מיידלעך.

היינט ווייסט זי שוין אז איין עפל מיט נאך אן עפל איז צוויי עפלעך... עס איז גארנישט געשען אז זי האט עס נישט געכאפט צוזאמען מיט יעדן.

דעם מיטל וועג

מען דארף זיין קלוג צו כאפן דעם מיטל וועג, נישט זיין עקסטרעם אויף קיין איין זייט. עס זענען דא מלמדים וואס מאכן אפ: 'קיינער דארף גארנישט קענען, ווידער זענען דא מלמדים וואס מאכן אפ: 'אלע קינדער דארפן קענען!' דער ריכטיגער וועג איז צו נעמען דעם מיטל וועג, אלע קינדער דארפן לערנען, אבער עס וועט גארנישט געשען אויב מען קען נישט!

מענטשן זענען אבער פויל, דער יבער איז מען עקסטרעם; אדער לאזט מען די קינדער אלעס טון, אריינלייגן א מיינע אין דעם טאטנס אויער, שלעפן דעם טאטנס שטריימל און זיין בארד... אדער דארפן די קינדער זיין ווי סאלדאטן און מען הרגעט די קינדער, - אזוי גייט עס אין די וועלט, עס איז נישטא עפעס אינדערמיט; אבער אין 'היכל הקודש' לערנט מען אויס: "גיי אינדערמיט", די קינדער קענען נישט טאנצן אויף דיר, און דו דארפסט זיי נישט הרגענען.

דער וועג פון 'היכל הקודש'

מיר קויפן אפ נאך בנינים פאר די מוסדות. נעכטן האבן מיר מיט'ן אייבערשטנס הילף אפגעקויפט א גרויסער בנין פאר די חדר, מען לייגט דאס אוועק אויף די קומענדיגע יארן הבעל"ט, כדי מען זאל האבן וואו צו פלאצירן די אינגלעך, די עלטערע קינדער זאלן זיין אפגעטיילט פון די יונגערע. וויל איך ענק בעטן, ווען די מחנכים פון די קומענדיגע יארן וועלן זיך קומען דורכברעכן מיט ענק, זאלט עטץ זיי איבער געבן וואס מען האט דא געלערנט אין 'היכל הקודש', די וועג פון 'געבן גוטע ווערטער פאר קינדער', אז מיט אפאר גוטע ווערטער פאלן אוועק אלע פראבלעמען.

אז עס איז דא א תלמידה וואס קומט נאכנישט אנגעטון בצניעות אזוי ווי מען

דארף, אויב וועט מען איר זאגן: "ביסט א באם", ביסט אן אויסווארף", וועט עס גארנישט העלפן, פארקערט זי וועט גיין מטה מטה השם ישמרנו, די איינציגסטע וועג וואס וועט העלפן זי זאל זיך פארבעסערן איז מיט געבן אסאך גוטע ווערטער, מען זאל איר זאגן: "ביסט גוט", "ביסט וואויל", "ביסט א נשמה", "דער אייבערשטער האט דיר ליב", "דער אייבערשטער איז מיט דיר", אז זי וועט הערן אזעלכע שיינע ווארעמע ווערטער אין מאל און נאכאמאל וועט זי טראכטן: "אז איך בין אזוי חשוב, וויל איך זיך פארבעסערן!" און זי וועט אנהייבן צו גיין אנגעטון מער און מער בצניעות.

מיין רבי טראכט פון מיר

פריער נאך שחרית איז געווען א לחיים לכבוד א בר מצוה פון א תלמיד פון חדר, עטליכע מלמדים זענען נישט דארט געווען, האב איך ארויפגעשיקט קעיק צו זיי אין פתח. איז אמת אז עס האט ענק געשמעקט אז דער ראש ישיבה שיקט ענק ארויף א שטיקל קעיק? - א! איי, וואס האב איך דיר דען געגעבן, א שטיקל קעיק, עטץ האסט נישט קיין קעיק אינדערהיים? וואס ווערט מען אזוי פרייליך פון א שטיקל קעיק?! - נאר די הנאה איז דאס געפיל וואס מען שפירט אין הארץ: 'מיין ראש ישיבה טראכט פון מיר!'

דאס האב איך ספעציעל געטון כדי די מלמדים זאלן אביסל שפירן דאס וואס א קינד שפירט ווען זיין מלמד געבט אים עפעס, עס איז זייער געשמאק פאר א קינד צו שפירן אז זיין רבי טראכט פון אים.

מיט וואס באלוינט מען קינדער?

ווען מען וויל באלוינען תלמידים דארף מען וויסן אז מען קען נישט חזק מאכן פון זיי, צום ביישפיל, מען קען נישט געבן א פלעקסטיק קאפ פאר ווער עס דאווענט שוין, דאס טאר מען נישט טון, מען קען נישט מאכן קיין ליצנות פון קינדער, אבער מען קען געבן קלייניקייטן, למשל, א פעדער, א בליי, א מעקער, א פלעש לייט און דאס גלייכן.

דער מנהל האט מיר דערציילט אז א בחור וואס דרייווט א באס האט געזאגט פאר די קינדער אויפן באס: "ווער עס גייט בעטן פאר מיר זען טויזנט תפילות" איך זאל א חתן ווערן, וועט באקומען זען דאלער", - דאס קען מען נישט טון, מען מאכט נישט קיין ביזנעס מיט קינדער, וואס זא? - אויב מען וויל אמאל באלוינען קינדער קען מען זיי געבן א קלייניקייט.

זאן צוריק האט איינער פון די מלמדים אין וויליאמסבורג אויפגעקומען מיט א גוטע המצאה, ער האט געהאט א פתח פון פינף קינדער, האט ער יעדן פרייטאג אהיים געשיקט איין אינגל מיט א באטל גרעיפדזשוס מיט א

סטיקער אויפגעשריבן: "דער בעסטער אינגל!" היינט אז מיר האבן צוואנציג קינדער אין א פתח איז שוין נישט גענוג איין באטל גרעיפדזשוס פאר א פתח, קען מען נעמען צוויי באטלעך א וואך, איין טונקעלע באטל פאר די סעודה פון שבת בינאכט, און איין 'ליכטיגע באטל' פאר די סעודה פון שבת צופרי, אזוי וועט עס גיין שטעלער אז אלע קינדער זאלן קענען געוואונען.

דאס איז זייער א גוטע המצאה, ווייל דאס נעמט אריין דעם קינד צוזאמען מיט זיין גאנצע משפחה, און דאס וועט מאכן ער זאל זיך וועלן אויפפירן גוט. יעדער מלמד קען אויפקומען מיט נאך המצאות.

גיסן אמונה

עס איז זייער וויכטיג פאר מלמדים און לערערנים צו רעדן זייער אסאך פון 'אמונה', אז נישט וועט מען דארפן טראגן אלע קינדער צו סערעפי.

אסאך מאל פאסירט אז א קינד האט ערגעץ וואו געהערט א מעשה פון גיהנום אויף נישט די ריכטיגע וועג, און די מעשה איז אים געבליבן שטעקן אין קאפ, ער דרייט זיך ארום מיט שרעק זייענדיג זיכער אז ער גייט ברענען אין גיהנום. מען קען שוין באלד נישט נאכגיין וואו די וועלט האלט מיט טערעפי, מען נעמט שוין היינט שטילערהייט כמעט יעדע קינד צו טערעפי, איינער זאל רעדן צו אים וכו', יעדער קינד האט אן אנדערע פחד, איינער האט מורא פון בערן, איינער פון שניי, איינער פון בליצן, איינער פון דינערן און אזוי ווייטער, און מען פרוברט אויס דעם מעטאד און דעם מעטאד, יעדער באקומט אן אנדערע ע"י ב"י ס"י פון וואס ער לייט.

דאס אלעס איז ווילאנג מען ווייסט נישט פון רבי'ן, מען לעבט נישט מיט אמונה, דערפאר איז מען פול מיט שרעק, אבער אז די מלמדים און לערערנים וועלן גיסן אמונה, מען וועט אויסלערנען די קינדער די געצה פון רעדן צום אייבערשטן - וועלן אלע פחדים אנוועקגיין און מען וועט גארנישט דארפן.

אז מען וועט ארייננעמען אין זיך דעם געדאנק, 'איך דריי נישט קיין איין אומזיסט, נאר מען לייגט אריין ווייץ און עס קומט ארויס פיינע מעל', איך לערן מיט אידישע קינדער, איך גרייט אן אידישע קינדער זאלן לעבן מיט די תורה וועג, זיי זאלן לעבן דעם אייבערשטנס וועג, - וועט מען האבן כח צו לערנען תורה מיט אידישע קינדער פאר לאנגע יארן.

דער אייבערשטער זאל העלפן עטץ זאלטס האבן אסאך הצלחה, און דער אייבערשטער זאל רוען אין ענקערע מעשים, אמן.

ביז וויפיל מעג מען זאגן פאר קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דארף מען ציטערן פון די אייגענע קינדער? הערניג אלע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, ווי דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף אריינלייגן אהבה ווייל אויב נישט קענען זיי ארויסגיין לתרבות רעה, האב איך אויפגעפאסט אז ווען איך רעד צו מיינע גרויסע קינדער ציטער איך פון זיי איך האב א פחד אז זיי קענען אפפארן און ממש יעדעס ווארט דארף זיין געמאסטן און געוואויגן, ווייל זיי קענען מיר גוט צופיקסן...

איך לייג ברוך השם אריין ליבשאפט, אבער דאך שפיר איך אז איך טו עס מער מחמת פחד. און ווער רעדט ווען איך זע אז מיין אינגל איז נישט צופרידן מיט עפעס ווער איך גאר שטארק דערשראקן, איך ווייז עס חס ושלום נישט ארויס, אבער איך קלער צו מיר: דחמנא ליצילן! איך לייג אפשר נישט אריין גענוג ליבשאפט, ער קען חס ושלום אפפארן אין געציילטע יאר.

דער ראש ישיבה זאגט אז פאר חוצפה טאר מען נישט מוותר זיין און מען דארף זיין שטרענג. איז אבער די שאלה: נאר חוצפה? וואס טוט זיך ווען א קינד פאלגט זיין יצר הרע מיט אנדערע זאכן וואס זיין שכל איז נאכנישט משיג פארוואס מען טאר נישט, דארף מען מורא האבן אים צו זאגן קלאר: "איך לאו דיר דאס נישט טון אן קיין סיבה? דו דארפסט מיר פאלגן? בקיצור, וואס איז די גבול וואס מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט אז דאס קינד איז אויפגערגוט, און ווען מען דארף וויסן אז חס ושלום צו פייניגן ווייל ער קען חס ושלום ארויסגיין לתרבות רעה?

א גרויסן יישר כח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' תברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גורו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

עס איז דא א מאמר החכם: "מן הזהירות - שלא להזהר"; דו זע אריין צו לייגן אסאך ליבשאפט אין דינע קינדער אז זיי זאלן ליב האבן צו זיין אין שטוב, זיי זאלן ליב האבן צו זיין מיט דיר וכו'. זע צו מאכן שיינע שבת'דיגע סעודות;

קראנקע.

אזוי אויף טאר מען נישט צוילייכן איין קינד צום צווייטן; מען טאר נישט פארהאלטן א קינד: "פארוואס קענסטו נישט זיין אזוי ווי דעם שכני'ס קינד?" "פארוואס קענסטו נישט זיין צוזאמגענומען אזוי ווי יענעם?" ווייסט פארוואס איך קען נישט זיין ווי יענעם? ווייל איך בין איך, און יענער איז יענער. דאס אלעס הייסט פייניגן, אבער פארלאנגען פון קינדער צו העלפן וכו', דאס דארף מען טון און דאס הייסט נישט פייניגן.

ועל כולם דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף גוטע קינדער; מוהרא"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען אסאך נחת פון דינע קינדער.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קנז)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

דערצייל שיינע מעשיות ביים טיש, שמועס מיט דינע קינדער, הער אויס זייערע מעשיות, אפילו עס איז דיר נישט אזוי אינטערעסאנט וכו', זע אז תורה ומצוות זאל זיין א פרייליכע זאך ביי דיר אין שטוב, נישט קיין וויינעדיגע זאך.

דאס וואס דו פרגעסט וועגן נאכגעבן קינדער וכו'; נאכגעבן א קינד אלעס וואס ער בעט איז נישט ליבשאפט, דאס איז א שוואכקייט פון עלטערן, א שוואכקייט פון נישט קענען זאגן גיין. קינדער וואס מען געבט זיי אלעס וואס זיי טראכטן און אלעס וואס זיי בעטן וואקסן אויף נישט געזונט, ווען זיי ווערן עלטער קענען זיי זיך נישט אויסקומען מיט'ן לעבן, ווייל נישט אלעס קען מען האבן אין לעבן, אבער וויבאלד מען האט זיי נאכגעגעבן אלעס וואס זיי האבן גע'חלומ'ט, זיי האבן באקומען אלעס אויף די וועלט, קענען זיי נישט אננעמען דאס לעבן.

דו מישט צוזאם הודו מיט כוש; אז א קינד איז אויפגערגוט ווען די עלטערן הייסן אים טון זאכן וואס ער וויל נישט, דאס הייסט נישט פייניגן; וואו קומט אריין מורא האבן אז ער וועט ארויסגיין לתרבות רעה ווען ער איז אויפגערגוט וכו', פארקערט, אז מען איז נישט מחנך קינדער, מען זאגט זיי טון וואס זיי ווילן, דעמאלט וועלן די קינדער ארויס גיין לתרבות רעה, דערפאר פארשטיי איך בכלל נישט וואס דו פרגעסט.

פייניגן מיינט ווען עלטערן פארשעמען די קינדער, מען נעמט א קינד און מען רייסט אים אונטער; למשל, מען וויל דער קינד זאל אויפרימען די שטוב, מען זעט אז דער קינד דרייט זיך ארויס פון פאלגן (אזוי ווי אלע געזונטע קינדער) טאר מען נישט טשעפען פערזענליך: "דו וועסט קיינמאל נישט קענען חתונה האבן", "דו ביסט א פוילער", וכו' וכו', דאס הייסט פייניגן. נאך א משל, אז עלטערן ווילן מחנך זיין די קינדער זיי זאלן זיין צוזאמגענומען וכו', טאר מען נישט אראפ רייסן די קינדער: "דו שלאף", "דו עקלדיגע וכו'" - דאס הייסט פייניגן. עלטערן וואס טשעפען און רייסן אראפ די קינדער, וועלן די קינדער נישט נאר ארויסגיין לתרבות רעה, נאר זיי וועלן אויפואקסן געוויזן

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב